

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **NEWLAKITA s.r.o.**, IČ: 27845567
sídlem Tyršova 885/24, Moravská Ostrava, Ostrava

proti
žalovanému: **Úřad městské části Praha 6**
sídlem Československé armády 23, Praha 6

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1. Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, správního orgánu, kterou se domáhal určení toho, že postup žalovaného spočívající v odpírání zápisu čísla evidenčního stavby na parc.č. 1430/2 v katastrálním území Liboc do registru územní identifikace, adres a nemovitostí, je nezákonný. Žalobce rovněž požadoval,

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

aby soud žalovanému zakázal dále pokračovat v nezákonném zásahu spočívajícím v odpírání zápisu čísla evidenčního stavby na parc. č. 1430/2 v katastrálním území Liboc do registru územní identifikace, adres a nemovitostí a aby žalovanému uložil zajistit zápis čísla evidenčního stavby na parc. č. 1430/2 v katastrálním území Liboc do registru územní identifikace, adres a nemovitostí do tří dnů od právní moci rozsudku.

2. Svou žalobu žalobce odůvodnil tak, že je vlastníkem parc. č. 1430/2 v katastrálním území Liboc, jejíž součástí je stavba chaty zapsaná bez čísla evidenčního (dále též *Stavba*). Dne 27. 11. 2018 provedl stavební úřad místní šetření na pozemcích č. parc. 1430/1 a 1430/2, k. ú. Liboc, při kterém bylo zjištěno a zaprotokolováno, že v souladu se zakreslením v příslušném mapovém listu katastrální mapy se na pozemku č. parc. 1430/2, k. ú. Liboc, nachází Stavba tvořící jedno nadzemní podlaží s podkrovím o rozloze cca 38 m². Magistrát hl. m. Prahy vydal dne 26. 2. 2019 k žádosti žalobce doklad o přidělení čísla evidenčního, č. j. S-MHMP 318029/2019, který byl doručen na vědomí i žalovanému. Žalobce následně požádal o zápis čísla evidenčního Stavby do katastru nemovitostí podle § 21 odst. 2 katastrálního zákona. Katastrální úřad však vrátil podání žalobce přípisem ze dne 18. 3. 2019 pod Z-7620/2019-101 s tím, že „*k zápisu č.e. 44 jiné stavby na pozemku parc. č. 1430/2 k.ú. Liboc je třeba zajistit zápis č. e. do systému RUIAN (spravuje stavební úřad).*“ Správním orgánem, který spravuje základní registr územní identifikace, adres a nemovitostí (dále jen RUIAN), je podle § 42 odst. 1 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o základních registrech) stavební úřad, zápis má být proveden do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o vzniku nebo o změně skutečnosti, kterou referenční údaj popisuje, stavební úřad dozví. Identifikačním údajem pro zápis stavebního objektu je podle § 10 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 359/2011 Sb., o základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška o registru územní identifikace) číslo popisné nebo evidenční. Žalobce marně adresoval žalovanému podnět z 3. 6. 2019 s výzvou k provedení zápisu do RUIAN podle § 42 odst. 1 zákona o základních registrech, na tento žalovaný nereagoval. Zásah žalovaného spatřoval žalobce v tom, že bylo zasaženo do jeho vlastnického práva a práva na jeho ochranu, neboť odepřením zápisu čísla evidenčního bylo zásadně omezena možnost nakládání se Stavbou ve smyslu jejího prodeje nebo zástavy. Žalobce několikrát uvedl, že nezákonný zásah žalovaného a jeho účinky průběžně trvají.
3. V dodatečném sdělení k výzvě soudu žalobce dne 27. 11. 2019 uvedl, že nový vlastník nemovitosti parc. č. 1430/2 v katastrálním území Liboc, jejíž součástí je Stavba, souhlasí s projednáním žaloby.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 23. 8. 2019 uvedl, že s návrhem žalobce nesouhlasí. Podle výpisu z katastru nemovitostí žalobce nemá vlastnické právo k par.č. 1430/2 v katastrálním území Liboc, jejíž součástí je Stavba zapsaná bez evidenčního čísla. Žalovaný předložil soudu výpis listu LV č. 653 k.ú. Liboc, podle kterého vlastnické právo k pozemku parc. č. 1430/2, součástí pozemku je stavba, k.ú. Liboc přísluší zde uvedené fyzické osobě. Žalovaný dále uvedl, že pozemek je situován v území s přípustným využitím ploch pro pěstování ovoce, zeleniny a okrasných rostlin a pro zahrádkářské chaty v zahrádkářských osadách, nikoliv však pro obytné objekty, či samostatné objekty pro rodinnou rekreaci (chaty), které v tomto druhu území umístit nelze. Legálnost Stavby nebylo možné ověřit. Na pozemku v dané lokalitě může v souladu s územním plánem stát stavba pro údržbu zeleně, tj. jiná stavba, která nepředpokládá

přidělení čísla popisného nebo evidenčního. Magistrát hl. m. Prahy pochybil, když evidenční číslo Stavbě přidělil. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

5. Podle § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 věta první s.ř.s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Podle § 87 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
6. Soud o věci samé rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný souhlasil konkludentně, neboť ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci (§ 51 odst. 1 věta druhá s.ř.s.).
7. Žaloba není důvodná.
8. Z podkladů předložených žalovaným vyplývá, že žalovaný dne 23. 10. 2018 obdržel žádost žalobce o potvrzení existence a umístění Stavby na parc. č. 1430/2 v k.ú. Liboc. Na základě této žádosti provedl žalovaný šetření, jehož výsledky sdělil žalobci v přípisu ze dne 17. 12. 2018, č. j.: MCP6 284352/2018, označeném jako „Potvrzení existence a umístění stavby“. V tomto sdělení žalovaný uvedl, že provedl archivní šetření, ale žádné doklady, týkající se povolení a kolaudace stavby, nedohledal. Při místním šetření dne 27. 11. 2018 žalovaný zjistil, že Stavba je na pozemku parc. č. 1430/2, k. ú. Liboc umístěna v souladu s jejím zakreslením v katastrální mapě. Žalovaný k předmětu žádosti uvedl, že s ohledem na absenci dokladů, které by prokázaly legálnost Stavby, nedoporučuje přidělení popisného či evidenčního čísla. Dne 26. 2. 2019 vydal Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskoprávní pod č. j. S-MHMP 318029/2019 Doklad o přidělení čísla evidenčního Stavbě, a to podle § 14a odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Stavbě bylo přiděleno číslo evidenční 44. Dne 3. 6. 2019 byl žalovanému doručen přípis žalobce označený jako Podnět podle § 42 správního řádu a výzva k provedení zápisu do RUIAN podle § 42 odst. 1 zákona o základních registrech, kterým žalobce vyzval žalovaného k zápisu evidenčního čísla ke Stavbě do RUIAN s odkazem na § 4 odst. 3 zákona o základních registrech. Z výpisu katastru nemovitostí ke dni 8. 8. 2019, který předložil žalovaný, vyplývá, že vlastníkem pozemku parc. č. 1430/2 v k. ú. Liboc, jejíž součástí je Stavba, je Vaníček Petr Bc., což ostatně následně potvrdil i žalobce ve svém vyjádření.
9. Základem odůvodnění žalobní legitimace žalobce je jeho tvrzení o nezákonném zásahu a jeho důsledcích v žalobcově právní sféře (zásah do vlastnického práva). Do vydání rozsudku krajského soudu zůstává názor žalobce o tom, že byl dotčen nezákonným zásahem správního orgánu, pouhým tvrzením, byť by byl o správnosti svého tvrzení subjektivně zcela přesvědčen. Jak k tomu uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (srov. jeho usnesení ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007-247, publ. pod č. 1773/2009 Sb. NSS), „posouzení, zda úkon správního orgánu může být pojmově nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ve smyslu -, je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoli otázkou existence podmínek řízení“. Nejvyšší správní soud vycházel z toho, že komentované ustanovení vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce podat, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. vznik

příslušného procesně právního vztahu, a vedl soud k rozhodnutí, tj. výroku směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva. V průběhu řízení je proto nutno zkoumat, zda žalobce tvrzenou aktivní věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný státní orgán tvrzeného zásahu do veřejných subjektivních práv skutečně dopustil. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí subjektivní právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Posouzení jednotlivých

definičních znaků tvrzeného nezákonného zásahu (zkrácení na právech, nezákonnost zásahu) představuje vždy úvahu ve věci samé, která v konečném důsledku může vést nanejvýš k zamítnutí žaloby (se závěrem, že k tvrzenému zásahu vůči žalobci nedošlo, nebo že k němu sice došlo, nebyl však nezákonný, anebo sice nezákonným byl, avšak žalobce jím nebyl přímo zkrácen na svých subjektivních právech) podle § 87 odst. 3 SŘS, nikoliv k jejímu odmítnutí pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

10. Podle § 82 s. ř. s. je nezbytné splnit pět kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. poskytnout (rozsudek NSS 2 Aps 1/2005-65). Až do novely provedené zákonem č. 303/2011 Sb. s účinností k 1.1.2012 se mezi výše uvedené řadila ještě šestá kumulativní podmínka v podobě trvání zásahu či jeho důsledků anebo existence hrozby opakování zásahu.
11. Dokud zásah trvá, nemůže žalobce úspěšně požadovat vydání určovacího výroku, že žalovaný zásah byl nezákonný. A naproti tomu, došlo-li k ukončení zásahu (netrvá zásah, jeho důsledky ani nehrozí jeho opakování), nelze se domáhat, aby soud zakázal správnímu orgánu pokračovat v porušování žalobcova práva a přikázal mu obnovit stav před zásahem. Žalobce však může již v žalobě navrhnout eventuální petit: primárně se bude domáhat zákazu pokračování v porušování konkrétního žalobcova práva nebo příkazu obnovit stav před zásahem, eventuálně (pokud zásah v mezidobí skončil) bude požadovat určení, že zásah byl nezákonný (rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Afs 60/2014-48, body 20 až 23). Z obsahu žaloby vyplývá, že žalobce svou žalobu koncipoval tak, že nezákonný zásah žalovaného a jeho účinky průběžně trvají. Tomu odpovídá i část návrhu na rozhodnutí soudu.
12. Vzhledem k tvrzení žalobce v žalobě a vzhledem k tomu, že požadovaný úkon žalovaným nebyl ke dni vydání rozsudku učiněn, zabýval se soud žalobou věcně a dospěl k závěru, že v tomto konkrétním případě nebyla naplněna druhá podmínka § 82 s.ř.s. Žalobce nemohl být zkrácen na svých právech, když se domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívající v tom, že žalovaný neprovedl zápis evidenčního čísla Stavby do RUIAN, neboť vlastníkem pozemku parc. č. 1430/2 v k.ú. Liboc, jehož součástí je Stavba, byla ke dni rozhodování soudu osoba odlišná od žalobce. Pouhé sdělení žalobce, že nový vlastník s postupem žalobce souhlasí, je nedostatečné, šlo pouze o vyjádření žalobce.
13. Jestliže žalobce ještě před podáním žaloby uzavřel kupní smlouvu na prodej předmětného pozemku se Stavbou a podal u Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu návrh na vklad práva do katastru a na základě tohoto návrhu byl do katastru nemovitostí zapsán nový vlastník s tím, že účinky vkladu nastávají ke dni podání návrhu na vklad, znamená to, že

neprovedení zápisu evidenčního čísla pro Stavbu do základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí nelze ke dni vydání tohoto rozsudku hodnotit jako zásah do vlastnických práv žalobce, neboť tomu tato práva již nepřísluší.

14. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
15. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. března 2020

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.